

Kuba i FN om världsläget



Kuba i FN om världsläget

Kubas utrikesminister Bruno Rodriguez i FN 28 september 2024

Herr generalsekreterare!

Jag ägnar dessa första ord åt att bekräfta Kubas solidaritet och stöd till det broderliga folket i Palestina, offer för mer än 75 år av kolonial ockupation, flagranta kränkningar av deras legitima rättigheter som nation, utsatta för grymhet, aggressioner, kollektiva bestraffningar och apartheid. Det är en oacceptabel tragedi, tydlig för alla att se; det är ett sår i det mänskliga medvetandet. Under de senaste elva månaderna har den israeliska armén massakrerat mer än 40 000 civila. Denna urskillningslösa och oproportionerliga massaker har dödat fler pojkar och flickor än män och kvinnor. De dör med USA:s medverkan och med de vapen som USA bidrar med, med andras medskyldiga tystnad. Vi hedrar de mer än 220 hjälparbetare från denna organisation (FN) som också har dödats.

Kubas ståndpunkt är klar och otvetydig. President Miguel Díaz-Canel Bermúdez har sagt, och jag citerar: "Historien kommer inte att förlåta de likgiltiga. Vi kommer inte att vara bland dem." Folkmordet på det palestinska folket måste upphöra villkorslöst och utan ytterligare dröjsmål! Israel har med USA:s medverkan ställt världen inför en överhängande risk för en stor världskonflikt. Den oansvariga aggressiviteten mot Libanon, Iran och folken i Mellanöstern kommer att få konsekvenser som är svåra att förutse.

Sjuttionio år efter skapandet av denna organisation har de fortsatta kränkningarna av Förenta nationernas stadga och internationell rätt, aggressionerna, inblandningen i staters inre angelägenheter och införandet av ensidiga tvångsåtgärder i politiska syften blivit ett faktum. Aggressiva, expansionistiska och supremacistiska militära doktriner om dominans, baserade på "filosofin om att ta saker i besittning", undergräver på ett alarmerande sätt internationell fred och säkerhet.

Risken för en kärnvapenkatastrof är verklig och överhängande. Världens militärutgifter har fortsatt att öka för nionde året i rad. År 2023 nådde de rekordsiffran 2,44 biljoner dollar, vilket inkluderar utvecklingen av kärnvapen.

Det har skett en tillbakagång, trots de enorma ansträngningar som gjorts av statsparter och signatärer av fördraget om förbud mot kärnvapen och upplysta och breda sektorer av det internationella samhället. Det kommer inte heller att finnas någon "fred utan utveckling".

Utvecklade länder, som bebor samma planet, vägrar blint att investera ens minimalt i sitt eget välstånd och sin egen säkerhet. De

misslyckas med att uppfylla sina alltid otillräckliga offentliga bistånd för utveckling. Den själviska siffran, som skrytsamt utlovades 2023 och snabbt glömdes bort, motsvarar mindre än 0,37 procent av nationalinkomsterna.

Ambitionen att uppnå målen för hållbar utveckling har försvunnit.

Bara under de senaste fyra åren har den samlade förmögenheten för de rikaste personerna i världen vuxit med cirka 114 procent, medan 5 miljarder människor fortsätter att leva i fattigdom. Detta är strukturella komplikationer och kriser, som bestäms av det imperialistiska systemet och den internationella ordning som påtvingats oss. Inget av dessa problem kommer att lösas genom att undergräva FN:s mellanstatliga karaktär, som vissa förväntar sig, eller genom att försvaga dess viktiga roll i främjandet av en hållbar utveckling för alla.

Herr talman!

I juli 2024 meddelade forskare att planeten hade uthärdat 13 månader i rad med rekordhöga temperaturer. Klimatförändringarna är ett obestridligt faktum.

Om kapitalismens irrationella och ohållbara produktions- och konsumtionsmönster inte förändras på ett brådskande och betydande sätt, är det omöjligt att kontrollera den globala genomsnittliga temperaturökningen med 1,5 °C i förhållande till förindustriella nivåer.

Ansvaret bör delas av alla, men alla bör inte bära samma ansvar, och det är inte heller rättvist att det är så.

Ett steg i rätt riktning skulle dock kunna tas vid COP29 i Azerbajdzjan och anta ett nytt kollektivt kvantifierat mål. Länderna i norr kommer att få en ny möjlighet att börja minska gapet i klimatfinansieringen. Vi, länderna i syd, kommer att behöva utforma ett tillräckligt mål som svarar mot våra egna behov, med garantier för utveckling och social rättvisa, trots de enorma hinder och utmaningar vi står inför.

Ärade delegater!

Allt bekräftar den tes som president Fidel Castro Ruz uttalade 1992: "En viktig biologisk art riskerar att försvinna...: mänskligheten.?"

Den kan i slutändan bara räddas genom att imperialismen och kapitalismen övervinns och att det i denna process skapas en ny internationell ordning, en ny "världsbalans".

En internationell rättvis och demokratisk ordning som garanterar fred och balans i världen; alla staters utövande av rätten till utveckling, grundad på suverän jämlikhet, utan inblandning eller utländska påtryckningar, främmande för filosofin om egendomslöshet, som utvidgar och stärker utvecklingsländernas deltagande och representation i beslutsfattande och politiska processer i världen; som garanterar alla folks allmänna bästa och välbefinnande, i harmoni med naturen, och en hållbar förvaltning av naturresurser.

En ny civiliserad samexistens mellan nationer där solidaritet, internationellt samarbete, integration och fredlig lösning av tvister råder som ett alternativ till filosofin krig, användning eller hot om användning av våld, aggression, ockupation, dominans och politisk, ekonomisk och militär hegemoni, eller någon annan manifestation som hotar staters fred, oberoende och suveränitet. En värld utan ensidiga blockader eller sanktioner, grundad på multilateralism och som fullt ut följer Förenta nationernas stadga och internationell rätt.

Herr talman!

USA:s regering har fortsatt att engagera sig i det skadliga och orealiserbara försöket att bestämma och kontrollera Kubas öde. Det är

en gammal ambition som är förankrad i Monroedoktrinen, som definierar den imperialistiska och hegemoniska karaktären hos USA:s politik gentemot Kuba och regionen Vårt Amerika.

Den ekonomiska, kommersiella och finansiella blockaden är också en politisk, teknisk och kommunikationsmässig blockad. Den har utformats för att förstöra den kubanska ekonomin. Den syftar till att skära av landets finansiella intäkter, få ekonomin att kollapsa och skapa en situation av politisk och social instabilitet. De skador som detta orsakar är synliga och obestridliga. Den har en inverkan på alla kubaners liv.

Den åtföljs av den mest våldsamma desinformations- och förtalskampanjen, ständiga försök att blanda sig i Kubas inre angelägenheter och medskyldig tolerans av grupper som från USA:s territorium utför vålds- och terroristhandlingar mot Kuba. Dessa handlingar strider mot internationell rätt. De går stick i stäv med denna organisations syften och principer och många resolutioner som antagits av generalförsamlingen.

Denna belägring har förstärkts genom att Kuba förts upp på USA:s utrikesdepartements godtyckliga lista över länder som påstås stödja terrorism. Det är en bedräglig beteckning, utan någon internationell auktoritet eller mandat. Men i kraft av detta vidtas repressalier av extraterritoriell karaktär, som överskrider Förenta staternas suveräna jurisdiktion, mot Kuba och manifesteras i och mot vilket land som helst. I maj i år erkände USA:s utrikesdepartement självt att Kuba samarbetade fullt ut med USA:s antiterrorinsatser. Detta blotta erkännande av en universellt etablerad sanning har inte lett till någon lättnad i blockadens tvångsåtgärder, men det gör att Kubas närvaro på denna illegitima lista blir alltmer inkonsekvent, förvirrande och oförsvarlig.

Snart kommer det att hållas ett nytt presidentval i Förenta staterna. Ingen vet vilket parti som kommer att vinna, en fråga som endast åligger det amerikanska folket, endast åligger dem, trots att regeringen i det landet har en ondskefull och historisk vana att blanda sig i valen och de inre angelägenheterna i nästan alla FN:s medlemsstater, till och med dess allierade.

Historien har lärt oss att oavsett resultatet av dessa val kommer de antikubanska sektorer och politiker som har gjort attackerna mot Kuba till en lönsam affär att fortsätta att vara högljudda och inflytelserika. Det är de som har lärt sig att manipulera det amerikanska politiska systemet för att driva en särskilt snäv och fientlig agenda, som ligger i en väldefinierad elitsektors intresse. De representerar inte viljan hos majoriteten av Förenta staternas folk eller hos de kubaner som bor här.

Oavsett resultatet av dessa val kommer Kuba att fortsätta att försvara sin suveräna rätt att bygga socialismen på det sätt som vi kubaner har beslutat, utan någon utländsk inblandning. Vi kommer också att fortsätta att förespråka en respektfull och konstruktiv relation med Förenta staterna.

Herr talman!

År 2014 beslutade Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater, CELAC, som samlades i Havanna, att utropa vår region till en fredszon. Detta historiska åtagande blir allt mer relevant för varje dag som går. Vi försvarar freden och multilateralismen mot de ensidiga tvångsåtgärder som allvarligt skadar Syrien, Vitryssland, Nicaragua, Venezuela, Zimbabwe, Demokratiska folkrepubliken Korea, Iran, Ryssland, Kuba och flera andra nationer. Vi förkastar bestämt alla försök att undergräva den legitima konstitutionella ordningen i våra länder genom kuppstaterade metoder. Det har redan hänt i Bolivia den 26 juni i år och det finns försök att göra samma sak igen i Honduras.

Vi fördömer försöken att skapa våld och destabilisering i Venezuela. Vi upprepar vårt fasta stöd och vår solidaritet med den bolivarianska och chavistiska regeringen under ledning av president Nicolás Maduro Moros och det venezuelanska folkets civila och militära enhet. Uppmaningarna att inte erkänna valresultatet är oansvariga och respektlösa mot folkets vilja och dess legitima institutioner. De destabiliserande aktionerna mot Nicaraguas nationella enhets- och försoningsregering måste upphöra. Det broderliga folket i Sandino kommer att fortsätta att räkna med vårt fulla stöd.

Vi upprepar vårt stöd till Puerto Ricos legitima rätt till självbestämmande och självständighet.

De karibiska länderna förtjänar en rättvis, speciell och differentierad behandling som hjälper dem att möta sina utmaningar. Vi stöder deras rättmätiga krav på gottgörelse för de skador och den grymhet som kolonialismen och slaveriet orsakat.

Vi välkomnar de ansträngningar som gjorts av den karibiska gemenskapen, CARICOM, för att finna en hållbar lösning på den dramatiska situationen i Haiti, med respekt för denna systemations fulla oberoende och suveränitet. Det internationella samfundet har en historisk skuld till Haiti, som genomförde den första självständighetsrevolutionen mot slaveriet på denna kontinent.

Vi stöder Argentinas legitima rätt till suveränitet över Malvinasöarna, Sydgeorgien och Sydsandwichöarna och de omgivande havsområdena. Vi bekräftar vårt stöd och engagemang för fredsansträngningarna i Colombia, som Kuba kommer att fortsätta att stödja på alla möjliga sätt utifrån sin ställning som garant.

Afrika, mänsklighetens vagga och framtid, kommer alltid att kunna räkna med Kuba i sina ansträngningar att gå mot att uppnå målet om utveckling. Vi bekräftar vår oföränderliga solidaritet med det sahariska folket.

Kuba tar starkt avstånd från de handlingar som syftar till att skada Folkrepubliken Kinas territoriella integritet och suveränitet, fördömer inblandningen i dess inre angelägenheter och upprepar sitt orubbliga stöd till principen om "Ett Kina", som beslutades av denna generalförsamling i dess historiska resolution 2758, som erkände Folkrepubliken som den enda och legitima representanten för det kinesiska folket.

Vi förespråkar en seriös, konstruktiv och realistisk diplomatisk lösning, med fredliga medel, på det nuvarande kriget i Ukraina. I detta sammanhang stöder Kuba det gemensamma förslaget som lagts fram av Brasilien och Kina för att finna en politisk lösning på krisen.

Herr ordförande!

Låt oss förena våra ansträngningar för att uppnå effektiva multilaterala institutioner som kan tillgodose de ödmjukas, de fattigas, de nödlidandes och de exploaterades intressen, vilka utgör den överväldigande majoriteten, på grundval av rättvis jämlikhet, alla människors utövande av de mänskliga rättigheterna och respekt för varje nations suveräna rättigheter.

Tack så mycket, herr talman

Kubas UD 240929 (ZT)

Statement by the Minister of Foreign Affairs of Cuba, Bruno Rodríguez Parrilla, at the 79th General Assembly of the United Nations | [Ministerio de Relaciones Exteriores de Cuba \(cubaminrex.cu\)](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

STÖD KUBASOLIDARITETEN
STÖD KAMPFONDEN

150 000KR

**INNAN
ÅRSSLUTET**

SWISH: 123 182 37 72
PG: 23 57 15-0



■ @SVENSKKUBANSKA ■ SVENSK-KUBANSKA.SE

